"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନିଜେ ଶୁଣିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟ । ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ, କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍□ର ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏହି ସେବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଇଥାଏ? ଏହା ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ, ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ଦେଉଛି । ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ହିଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛି । ଆତ୍ମା ବିନା ତ ଶରୀର କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆତ୍ମା ଏହିଭଳି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସେମାନେ ତ କହି ଦେଉଛନ୍ତି, ଅହମ୍ ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା । ତୁମକୁ ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝାଯାଉଛି । ବାବା ତ ତୁମକୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିବେ ନା । ଆତ୍ମିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ, ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନ ପରେ ପୁଣି ଭକ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଭକ୍ତି, ପଛରେ ଜ୍ଞାନ । ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନ ଦିନ, ଭକ୍ତି ହେଉଛି ରାତି । ପୁନଃ ଦିନ କେବେ ଆସିବ? ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତି ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ । ଏ କଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି କଥା ଅଟେ ନା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ପାଠ ପଢୁଛ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମିଳିବ । ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା ନା । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ପୁଣି ଆମେ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବୁ । ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନା ଜ୍ଞାନ ନା ଭକ୍ତି କୁହାଯିବ । ତାକୁ ବିଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜ୍ଞାନରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି - କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ? ଭବିଷ୍ୟତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବ । ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଠି ନିବାସ କରନ୍ତି ସେଠାକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବେ ନା । ଏହି ନୂଆ ନୂଆ କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶୁଣୁଛ, ଆଉ କେହି ଏ କଥା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ପିତା ଅଛନ୍ତି । ସେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି - ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ତୁମକୁ କେବଳ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାଠାରୁ ଶୁଣିବାର ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ନିଜେ ଶୁଣି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକି ନା ସେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦ୍□ାରା ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି, ଆଗରୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଜ୍ଞାନତା କାରଣରୁ ରାବଣର କବଳକୁ ଆସି କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି! କିପରି ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମଦ ପିଇ କ'ଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି? ମଦ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଆହୁରି ବଢାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ବେହଦର ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ନେଇ ଆସିଛୁ ସେଥିପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଦୈବୀଗୁଣର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । କୃଷ୍ଣ କେତେ ମିଠା, ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁନିଆକୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଡିନାୟଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜବଂଶ ବିଷ୍ଣୁ ଅଥବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର କୁହାଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ବହୁତ ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହେଉଛି । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେ ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ, ନିଜ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିବେ । ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଜଣ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଛି! କାହାକୁ କାହାକୁ ତୁରନ୍ତ ଜ୍ଞାନର ତୀର ଲାଗିଯାଏ । ଭୀଷ୍ମ-ପିତାମହ ଆଦି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ନା - ଆମକୁ କୁମାରୀମାନେ ଜ୍ଞାନ ବାଣ ମାରିଲେ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର କୁମାର କୁମାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ଏହା ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବାବା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପୋଷ୍ୟ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ତ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ଶିବବାବା ଆସ । କିନ୍ତୁ କିଛି

ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଅଭିନୟ କରିବେ ନା । ଶିବବାବା ଯଦି ଅଭିନୟ ନ କରିବେ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ କେଉଁ କାମକୁ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ମହତ୍□ ଏଇଥିପାଇଁ ରହିଛି ଯେହେତୁ ସେ ସାରା ଦୁନିଆର ସଦ୍ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ମହିମାର ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ସଦ୍ଗତି ହୋଇଗଲା ପରେ ଆଉ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଗଡ଼ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ର ପିତା କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିପାରୁ ନାହିଁ । କେବଳ କଥାରେ ରହିଯାଉଛି ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପବିତ୍ର କରିଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ସଦ୍ଗତିଦାତା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିନା ଅର୍ଥରେ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି କହୁଛ ତାହା ସବୁ ଅର୍ଥ ସହିତ । ଜାଣିଛ ଭକ୍ତି ରୂପି ରାତ୍ରି ଅଲଗା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ରୂପି ଦିନ ଅଲଗା ଅଟେ । ଦିନର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଏବଂ ଭକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ସମୟ ରହିଥାଏ । ଏହା ବେହଦର କଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ଦିନ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ରାତିକୁ ଦିନ କରିବାକୁ ଆସୁଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ଯେଉଁଠି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ରହିଛି ପୁଣି ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ କେବଳ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ - ଏହା ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳ ଅଟେ । ସୁଖ ଅର୍ଥ ରାମ, ଦୁଃଖ ଅର୍ଥ ରାବଣ । ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ତେଣୁ ରାମରାଜ୍ୟ ଆସୁଛି, ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣ, ରାମରାଜ୍ୟ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଜର ରାଜ୍ୟ କରିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ପ୍ରତି ଅକ୍ଷର ତୁମେମାନେ ଅର୍ଥ ସହିତ କହୁଛ । ଏହା ହେଲା ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ ଭାଷା । ଯାହାକୁ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଈଶ୍□ର କିପରି କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହା ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ଭାଷା, କାହିଁକି ନା ଈଶ୍□ର ପିତା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ନଲେଜଫୁଲ୍ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ତ ଦେବେ ନା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା କିପରି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବା ସହିତ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଆମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛୁ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଅଟେ ନା । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଆମର ପାପ କଟିଯାଉଛି । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଗବଳ ଅହିଂସକ ଚକ୍ର ଅଟେ । ମୁଣ୍ଡ କାଟିବାର ଚକ୍ର ହିଂସକ ଚକ୍ର ଅଟେ । ଅଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏହି ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ରାଜତ୍□ ପାଉଛ । କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଯାହା ଦ୍□ାରା ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ମିଳୁଛି । ତାହା ହେଲା ଦୁଃଖର ଚକ୍ର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଏହି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କେତେ କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସେ ସବୁ ଭୁଲିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନେବାକୁ ହେବ । କେତେ ସହଜ । ବେହଦର ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗ କରୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ମନମନା ଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀ ଭବ । ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରି ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢ଼ି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ । ପୁଣି ତୁମେମାନେ ହିଁ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଛ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଏବେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ହିଁ ଆସିଥିଲୁ । ଆମେ ଅଲରାଉଣ୍ଡ ଚକ୍ର ଲଗାଇଛୁ । ଆମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲୁ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ, ବୈଶ୍ୟବଂଶୀ... ହୋଇ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛୁ । ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ତଳକୁ ଖସିଛୁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସବୁ କଥା ଜାଣୁଛ । ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଇ କେତେ ଛି ଛି ପତିତ ହୋଇଯାଉଛ । ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଛି-ଛି ବିକାରୀ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଘଡ଼ିରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଚିତ୍ର କରୁଥିଲେ । ଏବେ ଜାଣୁଛ ଆମେ କେତେ ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ ସଦୃଶ ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ କେତେ ଛି ଛି ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦୈବଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବେ ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ନଚେତ୍ ରୂପରେ ତ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ଲାଞ୍ଜ ଅଥବା ଶୁଣ୍ଢଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥା'ନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ବାକି ସ୍□ର୍ଗ ତ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । କେବଳ ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛ । ଯୁଦ୍ଧ କରି କରି ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ଏହାର ଚିହ୍ନ ସ୍□ରୂପ ତୀର ଓ ଧନୁ ଦେଇଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା କୂଳର ଅଟନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସେମାନେ କେଉଁ କୂଳର ବୋଲି ଗଣାଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଭାରତବାସୀ ନିଜର କୂଳ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମର କୂଳ ହିଁ ଗୋଟିଏ । ଭାରତରେ ସମସ୍ତେ ଦେବତା କୂଳର ଅଟନ୍ତି, ଯାହାକି ବେହଦର ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତର ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡିଟି ଡିନାୟଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବୀ ରାଜତ୍□ର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ସେଥିରୁ ପୁଣି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଶାଖା ବାହାରିବ । ବାବା ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୪ଟି ଧର୍ମ । କିନ୍ତୁ ମୂଳଦୁଆ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ମୁକ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପୁଣି ଦେବତାଙ୍କର ଶାଖାକୁ ଚାଲିଯିବ । ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସଂଖ୍ୟା ସୀମିତ ଅର୍ଥାତ୍ ୩୩ କୋଟି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର ସଂଖ୍ୟା ସୀମାବଦ୍ଧ ନ ଥାଏ । ପୁଣି

ସେଥିରୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । ଭାରତର ଅସଲ ଧର୍ମ ହେଉଛି ଦୈବୀ ଧର୍ମ, ଯାହାର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ନୂଆ ନୂଆ ପତ୍ର ବାହାରୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ବୃକ୍ଷ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ବୀଜ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ମୂଳଦୁଆ ପୁଣି ସେଥିରୁ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ବାହାରୁଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା କେବଳ ଜଣେ, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ସଂସାରରେ ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଘର ଦ୍□ାରର ବୈରାଗ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ତୁମର ତ ସମଗ୍ର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ଭକ୍ତି ପରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବୈରାଗ୍ୟ । ପୁଣି ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ଭାୟା ଶାନ୍ତିଧାମ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଭସ୍ମ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଏବେ ମନ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ନିଜର ହିସାବ-କିତାବ ସବୁ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ସୁଖ ଜମା କରୁଛ । ଯାହାର ନାମ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମ । ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ ହେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ନୂଆ ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଦୁଃଖ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହି ଖେଳ ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ ସୁଖ, ପରେ ଦୁଃଖର । ଯେଉଁମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ । ଯେପରି ତୁମର ସୁଖର ପରିମାଣ ଅଧିକ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖର ପରିମାଣ ଅଧିକ । ଏସବୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହି ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛି । ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତମଃପ୍ରଧାନ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯିବାକୁ ହେବ । ଫାଷ୍ଟ ସୋ ଲାଷ୍ଟ, ଲାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା ଶେଷକୁ ଓ ସେହି ଶେଷ ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବ୍ରହ୍ମା ପରେ ପୁଣି କିଏ? ମମ୍ମା । ତାଙ୍କର ପାର୍ଟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସେ ବହୁତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ବହୁତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଓ ପଢ଼ାନ୍ତି । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରି ପାଠ ପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବହୁତ ସେଣ୍ଟରରେ ଏପରି ରହିଛନ୍ତି ଯିଏକି ପଢ଼ାଉଥିବା ନିମିତ୍ତ ଶିକ୍ଷିକାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଜଣେ-ଜଣେ ଏହିଭଳି ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଚଳଣିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ନା । କାହାକୁ କାହାକୁ ତ ମାୟା ଏପରି ନାକରୁ ଧରିନେଉଛି ଯେ ଏକଦମ୍ ଖଲାସ କରିଦେଉଛି । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମେ ଅନେକଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ଇଏ ତ ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଥିଲେ, ପୁଣି ଇଏ କିପରି ଚାଲିଗଲେ । ଆମକୁ କହୁଥିଲେ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ନିଜେ ଛି ଛି ପତିତ ହୋଇଗଲେ । ବୁଝି ତ ନିଶ୍ଚିତ ପାରିବେ ଯେ, ବହୁତ ଛି-ଛି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବଡ଼ ବଡ଼ ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ଜୋରରେ ହଇରାଣ କରିବ । ଯେପରି ତୁମେମାନେ ମାୟାକୁ ହରାଇ ବିଜୟୀ ହେଉଛ, ମାୟା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭଲ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍, ରମଣୀକ ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅହୋ ମାୟା, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବତ୍ ଶୁଣନ୍ତି, କଥନ୍ତି, ପୁଣି ଭାଗନ୍ତି ... ଗିରନ୍ତି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା କେତେ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖବରଦାର ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମି ଅଟେ ନା । ମାୟା ସହିତ ତୁମର କେତେ ବଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହିଠାରେ ହିଁ ସବୁ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରି ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ସୁଖ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ମନ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖାଯାଉଛି, ସେଗୁଡିକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ତେଣୁ ତା'ଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ାରେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବେହଦର ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେଉଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ ।

ଫରିସ୍ତାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଫରିସ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଟେ, ଜଣେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ନୁହେଁ । ବେହଦର ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥିତିବାଲା ଫରିସ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶବାହକ ହୋଇଥାଏ । ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଡବଲ ଲାଇଟ୍, ସମସ୍ତଙ୍କର ରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବାବାଲା, ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର, ନିଜକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିବାବାଲା, ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ହିଁ

ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଦେଖାଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସମାପ୍ତି ହେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***